

ΔΡΑΣΗ

Υγιεινή & Ασφάλεια της εργασίας – Προστασία Περιβάλλοντος
Occupational Health and Safety – Protection of the Environment

• ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ • ΤΕΥΧΟΣ 202 • 17ος ΧΡΟΝΟΣ • ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2010
ΚΩΔ. 2181
• MONTHLY EDITION • NR. 202 • 17th YEAR • DECEMBER 2010
COD. 2181

Εργατοϋπαλληλικό
Κέντρο
Αθήνας

E-mail: eka@otenet.gr
http://www.eka.org.gr

Η ΔΡΑΣΗ σας εύχεται Καλές Γιορτές!

Σ' ΑΥΤΟ ΤΟ ΤΕΥΧΟΣ

• Το περιβάλλον στην Ευρώπη το 2010 • Η διάσκεψη του Κανκούν • Η Ευρώπη και η παγκόσμια διάσκεψη για το κλίμα • Περιβαλλοντικά νέα

IN THIS ISSUE

• EEA: SOER 2010 • COP16-Cancun • Europe and the COP16 • Environmental news

Η ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΟΥ ΕΡΓΑΣΙΑΚΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΕΥΡΥΤΕΡΟΥ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ ΕΙΝΑΙ ΚΑΙ ΔΙΚΗ ΜΑΣ ΥΠΟΘΕΣΗ

Ο Ευρωπαϊκός Οργανισμός Περιβάλλοντος (ΕΟΠ) παρουσίασε την τέταρτη έκθεσή του με τον τίτλο: «*Το Ευρωπαϊκό Περιβάλλον – Κατάσταση και Προοπτικές 2010 – SOER2010*». Πρόκειται για μια ενδελεχή αξιολόγηση του πώς και γιατί αλλάζει το περιβάλλον της Ευρώπης και τι μπορούμε να κάνουμε γι' αυτό. Η Έκθεση καταλήγει ότι μία πλήρως ολοκληρωμένη προσέγγιση για τον μετασχηματισμό της Ευρώπης σε μία πράσινη οικονομία, που χρησιμοποιεί αποδοτικά τους πόρους, μπορεί όχι μόνον να έχει ως αποτέλεσμα ένα υγιές περιβάλλον αλλά και να προωθήσει, επίσης, την ευημερία και την κοινωνική συνοχή.

Η νέα αξιολόγηση του ΕΟΠ δείχνει ότι οι παγκόσμιες απαιτήσεις για τροφή, ένδυση, στέγαση και μεταφορές των ατόμων επιταχύνονται. Αυτές οι αυξανόμενες απαιτήσεις για το φυσικό κεφάλαιο ασκούν έντονη πίεση στα οικοσυστήματα, τις οικονομίες και την κοινωνική συνοχή της Ευρώπης αλλά και σε άλλα μέρη του κόσμου. Ωστόσο, η έκθεση επιβεβαιώνει ότι οι καλοσχεδιασμένες περιβαλλοντικές πολιτικές συνεχίζουν να βελτιώνουν το Ευρωπαϊκό περιβάλλον χωρίς να υπονομεύουν το αναπτυξιακό δυναμικό της Ευρώπης.

«*Καταναλώνουμε περισσότερους φυσικούς πόρους από όσους απαιτούνται για να διατηρηθεί η οικολογική σταθερότητα. Αυτό ισχύει τόσο για την Ευρώπη όσο και για τον πλανήτη ως σύνολο. Η κλιματική αλλαγή αποτελεί την πιο ορατή ένδειξη αστάθειας, μέχρι σήμερα, ωστόσο μία σειρά από παγκόσμιες τάσεις υποδηλώνουν μεγαλύτερους συστημικούς κινδύνους για τα οικοσυστήματα στο μέλλον. Η φύση της τρέχουσας χρηματοοικονομικής κρίσης πρέπει να μας κάνει να σκεφτούμε σοβαρά*», είπε η καθηγήτρια Jacqueline McGlade, Εκτελεστική Διευθύντρια του ΕΟΠ.

Η πλήρης μεταστροφή προς μία πράσινη οικονομία, που χρησιμοποιεί αποδοτικά τους πόρους, απαιτεί να ληφθούν πλήρως υπόψη όλοι οι περιβαλλοντικοί πόροι – η βιοποικιλότητα, η γη, ο άνθρακας, οι ποταμοί, οι θάλασσες και ο αέρας που αναπνέουμε - για τη λήψη αποφάσεων που αφορούν την παραγωγή, την κατανάλωση και το παγκόσμιο εμπόριο.

«*Δεν υπάρχουν γρήγορες λύσεις, παρά μόνον το ότι οι ρυθμιστές, οι επιχειρήσεις και οι πολίτες πρέπει να συνεργαστούν και να βρουν καινοτόμους τρόπους προκειμένου να χρησιμοποιήσουν τους πόρους πιο αποτελεσματικά. Υπάρχουν οι σπόροι για μελλοντικές δράσεις. Το έργο που μας περιμένει είναι να τους βοηθήσουμε να ριζώσουν και να ευδοκιμήσουν*», καταλήγει η McGlade.

Η SOER2010 επισημαίνει επίσης ότι η καλύτερη κατανόηση των σχέσεων που υφίστανται μεταξύ της κλιματικής αλλαγής, της βιοποικιλότητας, της χρήσης των πόρων και της υγείας των ατόμων, καθώς και του τρόπου με τον οποίο εργαλεία όπως ο χωροταξικός σχεδιασμός, η οικολογική φορολογική μεταρρύθμιση, η πρόληψη της ρύπανσης, η προφύλαξη και η λογιστική των πόρων μπορούν να ενισχύσουν την προσέγγιση με βάση το φυσικό κεφάλαιο για την διαχείρισή τους.

Κύρια πορίσματα και συστάσεις

• **Κλιματική αλλαγή:** Η Ευρωπαϊκή Ένωση έχει σημειώσει πρόοδο όσον αφορά τον περιορισμό των εκπομπών και την επέκταση σε ανανεώσιμες πηγές ενέργειας. Οι εκπομπές στην ΕΕ των 27 είναι κατά 17% χαμηλότερες από τα επίπεδα του 1990 και, ως εκ τούτου, πολύ κοντά στον στόχο του μπλοκ για περιορισμό των εκπομπών κατά 20% έως το 2020. Ωστόσο, οι τομεακές εξελίξεις δεν είναι όλες θετικές. Οι εκπομπές της ΕΕ των 27 από τις μεταφορές αυξήθηκαν κατά 24% ανάμεσα μεταξύ των ετών 1990 και 2008.

• **Προσαρμογή στην κλιματική αλλαγή:** Ακόμη και αν η Ευρώπη επιτύχει όλους τους στόχους για μείωση των εκπομπών και οι ηγέτες του κόσμου συμφωνήσουν στη λήψη θαρραλέων μέτρων κατά την διάρκεια των συζητήσεων για το κλίμα, οι οποίες, κατά την παρούσα περίοδο, λαμβάνουν χώρα στο Κανκούν του Μεξικού, η Ευρώπη θα χρειαστεί να προσαρμοστεί στον συνεχή και αναμενόμενο αντίκτυπο της κλιματικής αλλαγής. Η εξειδικευμένη διαχείριση του φυσικού κεφαλαίου μπορεί να συμβάλει στην αντιμετώπιση προκλήσεων αυτών.

• Βιοποικιλότητα, οικοσυστήματα και υγεία

των ατόμων: Το δίκτυο προστατευόμενων ζωνών Natura 2000, το οποίο καλύπτει επί του παρόντος περίπου το 18% της χερσαίας έκτασης της ΕΕ, έχει συμβάλει στην προστασία των απειλούμενων ειδών και στη διατήρηση των χώρων πρασίνου για αναψυχή. Η νομοθεσία για την ποιότητα του αέρα και των υδάτων έχει μειώσει την πίεση που ασκείται στην βιοποικιλότητα και στους ανθρώπους. Από την άλλη μεριά, η εντατικοποίηση της χρήσης γης, η απώλεια των οικοτόπων και η υπεραλίευση έχουν απομακρύνει την ΕΕ από την επίτευξη του στόχου για την ανάσχεση της απώλειας της βιοποικιλότητας έως το 2010.

• Ολοκληρωμένες λύσεις σε παγκόσμιο

επίπεδο: Καταδεικνύοντας την πληθώρα των σχέσεων μεταξύ διαφορετικών προκλήσεων, περιβαλλοντικών και άλλων, η SOER2010 μας ενθαρρύνει να αυξήσουμε τις ολοκληρωμένες δράσεις σε διάφορους τομείς πολιτικής που έρχονται αντιμέτωποι με αυτές τις προκλήσεις, ούτως ώστε να υπάρξουν ταχύτερες βελτιώσεις

και να μεγιστοποιηθούν τα παράλληλα οφέλη (π.χ. ο μετριασμός της κλιματικής αλλαγής και η βελτίωση της ποιότητας του αέρα ταυτόχρονα).

• **Αποδοτικότητα των πόρων:** Η ασφάλεια ως προς τη σίτιση, την ενέργεια, τα νερά αποτελούν βασικούς κινητήριους μοχλούς για τη χρήση γης, καθώς συχνά αυξάνονται οι συγκρουόμενες απαιτήσεις (π.χ. για τρόφιμα, ζωοτροφές και καύσιμα). Η λογιστική και η τιμολόγηση που λαμβάνουν πλήρως υπόψη τις επιπτώσεις της χρήσης των πόρων έχουν καθοριστική σημασία για την ώθηση των επιχειρήσεων και των καταναλωτών προς την κατεύθυνση της βελτίωσης της αποδοτικότητας των πόρων.

• **Συμμετοχή των πολιτών:** Οι πολιτικές απο μόνες τους δεν μπορούν να ανακόψουν ή να αναστρέψουν τις περιβαλλοντικές εξελίξεις. Πρέπει να αυξήσουμε τον αριθμό των πολιτών που αφιερώνουν τις προσπάθειές τους στην μείωση της επίδρασής τους στο περιβάλλον με την συμμετοχή τους στη συλλογή δεδομένων καθώς και μέσα από τα μέσα κοινωνικής δικτύωσης.

Η διάσκεψη του Κανκούν

Η Διάσκεψη των Ηνωμένων Εθνών για την Κλιματική Αλλαγή που πραγματοποιείται στο Κανκούν του Μεξικού από 29 Νοεμβρίου έως 10 Δεκεμβρίου, αφορά στην 16η Διάσκεψη των Συμβαλλομένων Μερών της Σύμβασης Πλαισίου (COP) και την 6η Σύνοδο των Μερών του Πρωτοκόλλου του Κυότο (CMP).

Η Σύνοδος των Συμβαλλομένων Μερών αφορά σε όλα τα κράτη που έχουν υπογράψει και επικυρώσει τη Σύμβαση Πλαισίου των Ηνωμένων Εθνών για την Κλιματική Αλλαγή και το Πρωτόκολλο του Κυότο. Πρόκειται για 194 και 184 κράτη αντίστοιχα. Σύμφωνα με το άρθρο 7 της Σύμβασης, τα συμβαλλόμενα μέρη, μέσω του ανώτατου οργάνου τους, έχουν τη δικαιοδοσία να υιοθετούν τις απαραίτητες αποφάσεις για την προώθηση της αποτελεσματικής εφαρμογής της.

Ο όρος COP αφορά τη συνάντηση των συμβαλλομένων μερών (Conference of Parties) και πραγματοποιείται το τελευταίο τρίμηνο κάθε έτους. Στις συναντήσεις παρευρίσκονται τα συμβαλλόμενα κράτη και οι παρατηρητές που μπορεί να είναι είτε διακυβερνητικοί οργανισμοί ή μη κυβερνητικές οργανώσεις.

Στην Διάσκεψη αυτή εντάσσονται:

- η 33η σύνοδος του Επικουρικού Φορέα για την Εφαρμογή του Πρωτοκόλλου (Subsidiary Body for Implementation - SBI) και του Επικουρικού Φορέα Επιστημονικής και Τεχνολογικής Αρωγής (Subsidiary Body for Scientific and Technological Advice - SBSTA),
- η 15η σύνοδος της Ειδικής Ομάδας Εργασίας για τις περαιτέρω δεσμεύσεις των συμβαλλομένων μερών του παραρτήματος I βάσει του Πρωτοκόλλου του Κυότο (AWG-KP) και
- η 13η σύνοδος της Ειδικής Ομάδας Εργασίας για τη μακροχρόνια συνεργασία βάσει της Σύμβασης (AWG-LCA).

Η Σύνοδος των Μερών του Πρωτοκόλλου του Κυότο (CMP), προκειμένου να εξετάσει τις μελλοντικές δεσμεύσεις των βιομηχανοποιημένων κρατών, δημιούργησε τον Δεκέμβριο του 2005 την Ειδική Ομάδα Εργασίας για τις περαιτέρω δεσμεύσεις των συμβαλλομένων μερών του παραρτήματος I βάσει του Πρωτοκόλλου του Κυότο (AWG-KP). Στην Κοπεγχάγη (2009), η Σύνοδος των Μερών του Πρωτοκόλλου του Κυότο (CMP) ζήτησε από την Ειδική Ομάδα Εργασίας AWG-KP να παρουσιάσει τα αποτελέσματα του έργου της στη Σύνοδο του Κανκούν (2010).

Τα συμβαλλόμενα μέρη της Σύμβασης Πλαισίου των Ηνωμένων Εθνών για την Κλιματική Αλλαγή (COP), στην 14η Σύνοδό τους στο Μπαλί (2007), παρουσίασαν μια αναλυτική διαδικασία για την αποτελεσματική και βιώσιμη εφαρμογή της Σύμβασης, μέσω μακροχρόνιων δράσεων συνεργασίας μέχρι και πέρα από το 2010, προκειμένου να καταλήξουν σε ένα συμπέρασμα και να υιοθετήσουν μία απόφαση στην 15η Σύνοδο της Κοπεγχάγης (2009). Η διαδικασία αυτή πραγματοποιήθηκε μέσω της Ειδικής Ομάδας Εργασίας για τη μακροχρόνια συνεργασία βάσει της Σύμβασης (AWG-LCA).

Στην Κοπεγχάγη, η Σύνοδος των συμβαλλομένων μερών της Σύμβασης - Πλαισίου (COP) αποφάσισαν να παρατείνουν την αρμοδιότητα της Ειδικής Ομάδας Εργασίας AWG-LCA ώστε να παρουσιαστούν τα αποτελέσματα στην 16η Σύνοδο στο Κανκούν.

Ο Επικουρικός Φορέας για την Εφαρμογή του Πρωτοκόλλου (SBI) υποβάλλει συστάσεις προς τη Σύνοδο των Συμβαλλομένων Μερών (COP) σε θέματα πολιτικής και εφαρμογής.

Ο Επικουρικός Φορέας Επιστημονικής και Τεχνολογικής Αρωγής (SBSTA) αποτελεί τον σύνδεσμο μεταξύ εμπειρογνομών (όπως της Διακυβερνητικής Επιτροπής για την Κλιματική Αλλαγή - IPCC) και της Συνόδου των Συμβαλλομένων Μερών, ως προς τη διαμόρφωση πολιτικής σύμφωνα με τα δεδομένα και τις αξιολογήσεις που υποβάλλουν.

Μετά την περσινή αποτυχία της Κοπεγχάγης, στο Κανκούν δεν αναμένονται θεαματικά αποτελέσματα. Μένει ωστόσο να δούμε τη θα συμβεί κρατώντας «μικρό καλάθι».

Η Ευρώπη και η παγκόσμια διάσκεψη για το κλίμα

Προς ένα παγκόσμιο κλιματικό πλαίσιο για μετά το 2012

Στο Κανκούν η Ε.Ε. θα πιέσει να ληφθούν ισορροπημένες αποφάσεις που να προλείνουν το έδαφος για τη θέσπιση νομικά δεσμευτικού παγκόσμιου πλαισίου, το νωρίτερο δυνατόν, αλλά και για την ανάληψη άμεσης και συγκεκριμένης δράσης για το κλίμα. Η ΕΕ, ο μεγαλύτερος χορηγός βοήθειας διεθνώς, θα υποβάλει στο Κανκούν μία πλήρη και διαφανή έκθεση για την εκ μέρους της χρηματοδότηση, της «ταχείας εκκίνησης» για τη στήριξη των αναπτυσσόμενων χωρών.

Η διάσκεψη του Κανκούν θα αποτελέσει ευκαιρία συνέχισης των διαπραγματεύσεων του ΟΗΕ που αποβλέπουν στην δημιουργία ενός παγκόσμιου καθεστώτος αντιμετώπισης της κλιματικής μεταβολής για μετά το 2012, όταν θα έχουν πάψει να ισχύουν καίριες διατάξεις του Πρωτοκόλλου του Κυότο.

Για την ΕΕ, ο τελικός στόχος της διαδικασίας του ΟΗΕ πρέπει να είναι η δημιουργία ενός φιλόδοξου, συνολικού και νομικά δεσμευτικού παγκόσμιου πλαισίου που να δεσμεύει όλες τις χώρες στην αντιμετώπιση της κλιματικής μεταβολής. Το πλαίσιο αυτό πρέπει να βασίζεται στο Πρωτόκολλο του Κυότο και στη Συμφωνία της Κοπεγχάγης, η οποία επιτεύχθηκε στην περσινή διάσκεψη του ΟΗΕ για το κλίμα και υποστηρίχθηκε από 140 χώρες, συμπεριλαμβανομένης της ΕΕ και των κρατών μελών της. Η Συμφωνία της Κοπεγχάγης αναγνωρίζει την ανάγκη συγκράτησης της παγκόσμιας ανόδου της θερμοκρασίας σε επίπεδα κάτω των 2°C σε σύγκριση με την προβιομηχανική θερμοκρασία.

Σε ό,τι αφορά το μελλοντικό παγκόσμιο κλιματικό πλαίσιο, η ΕΕ προτιμά αυτό να λάβει τη μορφή ενός ενιαίου, νέου και νομικά δεσμευτικού εγγράφου το οποίο να περιλαμβάνει τους βασικούς άξονες του Πρωτοκόλλου του Κυότο. Ωστόσο, η ΕΕ είναι πρόθυμη να εξετάσει μια δεύτερη περίοδο δεσμευσης τύπου «Πρωτόκολλο του Κυότο», υπό τον όρο ότι αυτή θα αποτελεί τμήμα μιας ευρύτερης παγκόσμιας συμφωνίας η οποία θα δεσμεύει όλες τις μείζονες οικονομίες στην ανάληψη κλιματικής δράσης και θα αντιμετωπίζει ικανοποιητικά τις ανεπάρκειες του Πρωτοκόλλου, οι οποίες υποσκάπτουν την περιβαλλοντική ακεραιότητά του.

Η δέσμη μέτρων του Κανκούν

Η διάσκεψη πρέπει να επιτύχει πρόοδο συμφωνώντας σε μια ισόρροπη δέσμη αποφάσεων η οποία να αξιοποιεί την μέχρι στιγμής πρόοδο στις διαπραγματεύσεις και να καθορίζει κύριους άξονες της «αρχιτεκτονικής» του μελλοντικού καθεστώτος που θα διέπει το παγκόσμιο κλίμα. Επίσης, οι αποφάσεις του Κανκούν πρέπει να καθιστούν δυνατή τη δρομολόγηση άμεσων επιτόπιων δράσεων για την αντιμετώπιση της κλιματικής μεταβολής, ιδίως στις αναπτυσσόμενες χώρες.

Το εύρος της δέσμης αποφάσεων δεν έχει ακόμη συμφωνηθεί. Μεταξύ των ειδικών θεμάτων που η ΕΕ θα επιθυμούσε να περιλαμβάνονται σε μία ισόρροπη δέσμη του Κανκούν είναι και τα εξής:

- Θεμελίωση - στη διαδικασία των ΗΕ - των σχετικών με τις εκπομπές δεσμεύσεων που ανελήφθησαν στη Συμφωνία της Κοπεγχάγης.
- Κανόνες διαφάνειας MAE (Μετρήσεις, Αναφορές και Επαλήθευση).
- Μεταρρύθμιση και επέκταση των μηχανισμών της αγοράς ανθρακικών εκπομπών.
- Μηχανισμός περιορισμού της αποψίλωσης των δασών.
- Κανόνες απόδοσης ευθυνών στη διαχείριση των δασών στις αναπτυσσόμενες χώρες.
- Προσαρμογή στην κλιματική μεταβολή.
- Διακυβέρνηση του μελλοντικού Πράσινου Ταμείου της Κοπεγχάγης για το Κλίμα.
- Τεχνολογική συνεργασία.
- Δημιουργία ικανοτήτων για τις αναπτυσσόμενες χώρες.
- Εκπομπές από τις διεθνείς αεροπορικές και ναυτιλιακές μεταφορές.

ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΙΚΑ ΝΕΑ

Από την Ελλάδα και όλο τον κόσμο

Μείωση των εκπομπών ρύπων από την καταστροφή και υποβάθμιση των δασών

Όταν τα δέντρα καταστρέφονται απελευθερώνουν το διοξείδιο του άνθρακα που έχουν αποθηκεύσει, με αποτέλεσμα να αυξάνονται οι εκπομπές ρύπων παγκοσμίως. Ο ρόλος των δασών επομένως στην αντιμετώπιση της κλιματικής αλλαγής είναι κρίσιμος, καθώς απορροφούν το διοξείδιο του άνθρακα που εκλύεται από τις ανθρωπογενείς δραστηριότητες.

Η πρωτοβουλία REDD¹

Η πρωτοβουλία REDD (Μείωση των εκπομπών ρύπων από την καταστροφή και υποβάθμιση των δασών) προωθεί την δημιουργία οικονομικών κινήτρων για τις αναπτυσσόμενες χώρες με στόχο την προστασία των δασών.

Η πρωτοβουλία REDD εγκαινιάστηκε τον Σεπτέμβριο του 2008 και σήμερα στηρίζει πιλοτικά προγράμματα σε εννέα χώρες, μεταξύ των οποίων η Ινδονησία, το Βιετνάμ, το Κονγκό και η Τανζανία. Η μεγαλύτερη οικονομική συνεισφορά, ύψους περίπου 80 εκατομμυρίων ευρώ για το διάστημα 2008-2010 προέρχεται από τη Νορβηγία.

Η διαφορά από προηγούμενες προσπάθειες είναι η ευθεία σύνδεση των οικονομικών κινήτρων με την αποθήκευση του διοξειδίου του άνθρακα στα δάση.

Δηλαδή, το διοξείδιο του άνθρακα που αποθηκεύεται στα

δέντρα και τα άλλα φυτά στο δάσος μπορεί και πρέπει να ποσοτικοποιηθεί και η ποσότητα που αποθηκεύουν τα δάση κάθε χώρας θα μεταφράζεται σε δικαιώματα εκπομπών (carbon credits) που έχουν χρηματική αξία και μπορούν να πωληθούν στη διεθνή αγορά ρύπων.

Η αναβαθμισμένη πρωτοβουλία REDD+ περιλαμβάνει, εκτός της καταστροφής και υποβάθμισης του δάσους, έννοιες όπως η διατήρηση και η βιώσιμη διαχείριση των δασών.

Μέλη της επιτροπής Περιβάλλοντος του Ευρωκοινοβουλίου σε ψήφισμά τους που υιοθετήθηκε τον Οκτώβριο εν όψει της συνόδου στο Κανκούν, ζητούν από την ΕΕ να στηρίξει την πρωτοβουλία.

Το UNEP Risø Centre παρουσίασε πρόσφατα σχετική μελέτη με

θέμα: «Pathways for Implementing REDD+: Experiences from Carbon Markets and Communities».

(1) REDD: Reduction Emissions from Deforestation and forest Degradation

(2) UNEP RISØ CENTRE

Risø National Laboratory for Sustainable Energy

Technical University of Denmark – DTU

Frederiksborgvej 399, Bldg. 142

P.O. Box 49

<http://unep-risoe.org>

Η ξηρασία απειλεί τη Μεσόγειο

Σύμφωνα με μελέτη του Εθνικού Κέντρου Ατμοσφαιρικών Ερευνών (NCAR) των ΗΠΑ, που δημοσιεύτηκε στο διεπιστημονικό περιοδικό για θέματα κλιματικής αλλαγής «Wiley Interdisciplinary Reviews: Climate Change», η **Μεσόγειος και η Νότια Ευρώπη** συμπεριλαμβάνονται στις περιοχές του πλανήτη που ενδέχεται να αντιμετωπίσουν ακραία καιρικά φαινόμενα μέσα στα επόμενα 30 χρόνια αν δεν μειωθούν οι εκπομπές αερίων που επιδεινώνουν το «φαινόμενο του θερμοκηπίου», υποστηρίζει νέα επιστημονική έρευνα.

Η Γη αντιμετωπίζει το φάσμα μιας ευρέως εξαπλωμένης ξηρασίας την οποία κοινό και επιστημονική κοινότητα φαίνεται να μην έχουν συνειδητοποιήσει, αναφέρεται στη μελέτη.

Η ξηρασία αναμένεται να επιφέρει σοβαρά προβλήματα στη γεωργία, τα αποθέματα νερού, τον τουρισμό, τη βιωσιμότητα των οικοσυστημάτων και γενικότερα στην ποιότητα ζωής των ανθρώπων.

Μια σειρά από αλληλοτροφοδοτούμενα

φαινόμενα στα οποία συμπεριλαμβάνονται η μείωση των βροχοπτώσεων, η υποχώρηση των επιφανειακών και υπόγειων υδάτων, η αποξήρανση του εδάφους και η καταστροφή φυτών και καλλιιεργειών είναι συνυπεύθυνα για την εμφάνιση της ξηρασίας.

«Με σχεδόν άνευ προηγουμένου» συνθήκες ξηρασίας απειλούνται οι περιοχές γύρω από τη Μεσόγειο, σύμφωνα με τους ερευνητές, ενώ ιδιαίτερης επικινδυνότητας θεωρούνται τμήματα της Ασίας και των δυτικών ΗΠΑ, η Νότια Ευρώπη, καθώς και περιοχές της βόρειας Αφρικής, της Νότιας Αμερικής και της Μέσης Ανατολής.

Επίσης σύμφωνα με τη μελέτη θα παρατηρηθεί και το αντίστροφο φαινόμενο. Ενώ τεράστιες πυκνοκατοικημένες περιοχές της Γης αναμένεται να υποφέρουν από υπερβολική ξηρασία για μεγάλες χρονικές περιόδους στο μέλλον, άλλες αραιοκατοικημένες περιοχές σε πιο βόρεια γεωγραφικά πλάτη (βόρεια Ευρώπη, Καναδάς, Ρωσία, Αλάσκα κ.ά.) θα γίνουν

πιο υγρές.

Ωστόσο αυτή η αυξημένη υγρασία δεν θα είναι σε θέση να αναπληρώσει τις συνθήκες ξηρασίας που θα βιώνει ο υπόλοιπος κόσμος.

Για τις προβλέψεις τους οι αμερικανοί ερευνητές χρησιμοποίησαν κλιματικά μοντέλα του επίσημου Διακυβερνητικού Πάνελ για την Κλιματική Αλλαγή και οι χάρτες που δημιούργησαν δείχνουν ότι μέχρι το 2060 η Νότια Ευρώπη, και όχι μόνο, θα υποφέρει από σοβαρή ξηρασία.

Οι συγκεκριμένες εκτιμήσεις έχουν ως βάση τις μέχρι τώρα προβλέψεις σχετικά με την εξέλιξη των εκπομπών των «αερίων του θερμοκηπίου». Αυτό σημαίνει ότι αν επιδεινωθεί η κλιματική αλλαγή η ξηρασία θα πλήξει τον πλανήτη ακόμη πιο νωρίς. Στην περίπτωση αυτή, μέχρι το τέλος του αιώνα (2100), οι επιπτώσεις ενδέχεται να είναι πρωτοφανείς για την ανθρώπινη ιστορία σχηματίζοντας «κοιλιάδες θανάτου» σε πολλές περιοχές και ιδιαίτερα γύρω από τη Μεσόγειο.